

Pán starosta, na slovíčko!

Po letných prázdninách sa naše deti vrátili do vynovenej školy. Mohli by ste našim čitateľom vysvetliť, kde ste v čase krízy zobrali na nákladnú opravu peniaze?

Budova Základnej školy v Drienove má päťdesiat rokov a potrebovala opravu dávno. Už pri delimitácii školy obec žiadala finančné prostriedky na jej opravu a odvtedy sme sa každoročne uchádzali o poskytnutie finančnej pomoci cestou Ministerstva školstva.

V auguste 2008 sme podali žiadosť o nenávratný finančný príspevok na rekonštrukciu základnej školy z fondov Európskej únie v rámci Regionálneho operačného programu. Požadovali sme vtedy 16,6 mil.

Sk, a súčasťou projektu bola aj rekonštrukcia telocvične. Projekt bol neúspešný, naša žiadosť nebola akceptovaná.

Náš druhý pokus v roku 2009 už vyšiel a tak som mohol 30. apríla tohto roku v Bratislave podpísať „Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku“ s Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja, ktoré je riadiacim orgánom pre Regionálny operačný program. V praxi to znamená, že dodávatelia prác a služieb, ktorí boli vybratí vo výberových konaniach mohli začať s rekonštrukciou a dodávkou zariadení.

Celková cena prác a služieb na rekonštrukcii školy je 419 tis. € (12,6 mil. Sk), z toho obec Drienov sa na týchto nákladoch podieľa 5-timi percentami, čo predstavuje 20 tis. €. Ostatné finančné prostriedky sú z fondu Európskej únie.

Stavebné práce (výmena okien, dverí, zateplenie budovy, fasáda a oprava strechy) predstavujú čiastku 337 tis. €, nákup softvéru a výpočtovej techniky 38 tis. €, nákup interiérového vybavenia 17 tis. €, prípravná a projektová dokumentácia a špeciálne služby cca 27 tis. €.

Aj keď oprava telocvične sa do tohto projektu nevošla, podarilo sa nám ešte v závere roka 2009 získať nenávratný finančný príspevok cestou Ministerstva školstva na riešenie havarijného stavu, ktorý sme použili na výmenu okien a dverí na telocvični.

Samotná rekonštrukcia školy prebehla počas letných prázdnin, takže stavebné práce nemali vplyv na vyučovací proces. Z plánovaného zámeru je treba ešte dodať interiérové vybavenie a ukončiť spodnú časť vonkajšej fasády.

Chcem sa touto cestou poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na príprave aj realizácii tohto projektu. Riaditeľke a pracovníckam základnej školy, ktoré si „užili“ prázdnin neustálym dohľadom nad prácami, ale aj upratovaním aj v soboty a nedele.

Škola, telocvična a športový areál už vyzerajú pekne. Máme však čo robiť aj v blízkej budúcnosti. Čaká nás ešte celková rekonštrukcia sociálnych zariadení, vodovodu, kanalizácie, kúrenia a oprava strechy na telocvični.

Tak už v novom

Dobrá vec sa podarila! Ešte síce nie je všetko úplne hotové, ale dva prázdninové mesiace zmenili tvár školy takmer na nepoznanie. Nech mi čitatelia Občasníka odpustia, že sa nebudem venovať všetkým súvislostiam, zainteresovaní, že nebudem venovať pozornosť všetkým rozmerom projektu, ktorého výstupom je rekonštruovaná škola.

Dobrá vec sa podarila, pretože skutočne fungovala ústretová spolupráca so starostom obce Ing. Jozefom Petrom. Dobrá vec sa podarila, pretože v našej škole funguje tímový duch a v dnešnej dobe až neskutočný pocit zodpovednosti. Samotná rekonštrukcia začala už v júni, keď bolo potrebné pripraviť miestnosti, demontovať techniku, uskladiť do ochranných obalov pomôcky, technické zariadenia, knihy, učebnice atď. Už vtedy sa na tejto práci akosi samozrejme podieľali všetci zamestnanci, pomáhali aj niektorí naši žiaci. A prišli „prázdniny“. Hodiny a hodiny náročnej práce, obetavý prístup k povinnostiam, práca od skorého rána do neskorého večera i počas víkendov, vyčerpávajúca opakujúca sa drina v ťažkých podmienkach. A potom maľovanie a znova upratovanie. A napokon odborné práce, nová montáž techniky, zariadení, inštalácie... Uvádzam len veľmi hrubý popis situácie, ktorú navyše sťažoval silný faktor času. Súril, tlačil, pretože začiatok školského roku sa blížil a my sme ho chceli otvoriť včas. Podarilo sa, stihli sme. A ja sa dnes chcem veľmi pekne poďakovať všetkým kolegyniam a kolegovi, našim zamestnancom, ktorí sa na rekonštrukcii od začiatku podieľali, ďakujem aj pani Ferkovej, ktorá nám v závere prázdnin prišla pomôcť. Osobitne chcem vyjadriť veľké poďakovanie našim tetám Johanke Ondrejovej, Helenke Vargovej, Drahuške Ondrejovej a Helenke Čajkovskej a kolegyni Duške Krajňákovskej za ich nadštandardný pracovný výkon. Som hrdá, že tieto ženy sú súčasťou kolektívu, ktorého mám tú česť byť riaditeľkou. Ďakujem.

Mgr. Blanka Boboková

Krásna, žiarivá...

Krásna, žiarivá, vznešene sa rozprestierajúca. V novom kostýme sa tvári dôstojne a múdro. O kom je reč? No predsa o našej škole.

Určite ste si všetci všimli jej dokonalú premenu. Novučičké okná a nová pestrofarebná fasáda. Čo vy na to? Poviem za seba, že po návrate z dovolenky som bola nesmierne prekvapená. Pohľad, ktorý sa mi naskytl bol úžasný. Nechcelo sa mi veriť, že toto je aj moja škola, ktorá aj mňa pripravila na vstup do života. Škoda, že už nie som malá žiačka, ktorá by sa každý deň tešila na pestrofarebnú krásu. Som však nesmierne šťastná, že túto krásu si môžem užívať pri rôznych návštevách školy. Nechcem vám písať len o peknej škole, mohli by ste povedať: „Čo z peknej misy, keď je prázdna.“

O našej peknej škole to však neplatí. Presvedčíte sa o tom hneď pri vstupe. Krásne vymaľované triedy, chodby, krásna výzdoba. Ešte stále sa vám to zdá málo? Pozývam vás ďalej. Prezrite si moderne zariadené odborné učebne, knižnicu, vynovenú telocvičňu. Tento rok sa do školy podarilo dokúpiť okrem iného ďalšie dve interaktívne tabule. To, o čom iné školy iba snívajú, je u nás skutočnosťou.

Rodičia budme hrdí na to, že v našej dedine máme školu, ktorá poskytuje našim deťom edukáciu na tak vysokej úrovni.

Touto cestou by som chcela vyjadriť veľkú vďaku všetkým pracovníkom školy na čele s pani riaditeľkou Mgr. Blankou Bobokovou, za profesionálne formovanie našich detí a ich prípravu na ďalšie vzdelávanie. Poďakovať chcem aj zriaďovateľovi našej školy OcÚ v Drienove a starostovi obce pánovi Ing. Jozefovi Petrovi, ktorí sú ochotní vždy pomôcť a ich zásluhou sa naša škola dnes vyníma v novom šate.

Myslíte si, milí rodičia, že niečo by sa v našej škole dalo vylepšiť? Každý váš zaujímavý návrh môže byť zrealizovaný. Stačí priložiť ruku k dielu. Uvítame pomoc každého z vás, veď je to pre naše deti.

Danica Tomčová

Stalo sa nestalo v Drienove

Miniaturky zo života

Každý z nás sa určite rád vracia do svojej rodnej dedinky, či mesta a spomína na rôzne prežité životné okamihy. Keď som bola nedávno opäť doma na návšteve u svojej mamky, stretla som sa so svojím synovcom Martinom, dnes už dospelým mladým mužom. Rozprávali sme sa o všeličom, čo sme zažili počas roka, ako sa nám darí a popritom ma napadol jeden úsmevný príbeh, na ktorý sa on veľmi nepamätal.

Raz som sa s kamarátkou vybrala do Prešova na nákup. Chcela som si kúpiť nejaké pekné topánky. Chodili sme po hlavnej ulici, prešli sme všetky obchody s obuvou, ale nič sme si nekúpili. Vtedy sme si spomenuli, že na Slovenskej ulici je ešte jeden obchod s obuvou, podstatne lacnejší ako ostatné, no ani tam nám nič nepadlo do oka.

Keď sme sa tak po tej predajni rozhládali, zbadali sme celkom pekné detské topánky, takzvané baganče, ktoré by boli dobré práve spomínanému synovcovi Martinkovi, ktorý vtedy mohol mať asi päť rokov. Tie baganče boli šnurovacie a mali pracku preloženú cez viazanie. Určite si na to niektorí spomeniete. Najviac ma zaujala ich cena, stáli neuveriteľných 5 Kčs. Bola to perfektná cena. „Fiha, výborne“ – pomyslela som si: „Koľko radosti urobím za 5 Kčs“. Hneď som začala vysvetľovať predavačke pre koho to chcem, koľko má rokov, aký je vysoký a tak podobne. Samotná predavačka mi ešte radila: „Keď je dosť urastený, tak by to mohlo byť asi číslo 31-32.“ Tak som si jednu topánku poriadne poobzerala a hovorím: „Môžete mi to zabaliť.“ Stalo sa, dostala som veľký balík, za ktorý som zaplatila a spokojne sme s kamarátkou išli domov. Celou cestou domov som rozmýšľala, že aj keď ich bude nosiť len niekoľko týždňov, aj tak sa vyplatilo ich za tých 5 Kčs kúpiť.

Po nejakom čase sme s manželom a deťmi šli do mojej rodnej dedinky a Martinkovi som s hrdosťou odovzdala veľký balík, aby si darček sám rozbalil. Určite si viete predstaviť tú detskú radosť. Rozžiarené očka, nedočkavosť, trhanie balíka, až si vyberú to, čo v balíku je. V rodine nás je požehnané a práve vtedy sa nás u mamy zišlo neúrekom a všetci sme sledovali, ako si Martinko z balíka vyberá topánky. V tej chvíli nastal nečakane veľký krik a zároveň aj smiech. Nechápala som, čo sa deje. Až keď som podišla bližšie, zbadala som, že jedna topánka mala číslo 31 a bola ľavá a druhá mala číslo 32 a bola tiež ľavá. Takto sme sa nenasmiali asi nikdy predtým a keď sme sa do sýtosti vysmiali, moja sestra mi ešte na to všetko hovorí: „Sestrička moja, ale mne sa syn narodil so zdravými nohami.“

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 99, zapísané v roku 1939

Počasie

Polnými prácami začalo sa 23. marcom. Jaro bolo priaznivé. V lete boli veľké horúčavy. Namerali 36 stupňov Celzia. Mnohé studne vyschly. Žniva boly horúce, len málo pršalo. Jeseň priemerná. Zima bola úkrutná. Bolo v Drienove namerano - 31 stupňov Celzia. Snehu napadalo tak mnoho, že doprava bola zastavená. Výška snehu 2 1/2 – 2 m. Cesty zaviate a miestami dosiahol sneh až 3 m. Tuhé mrazy zničili veľké množstvo ovocných stromov.

Pre veľké mrazy a fujavice ani deti nechodili do školy. I osypky sa rozšírili medzi škol. deťmi. Obvodný lekár dal zatvoriť školu na jeden mesiac.

Tuhé mrazy nepovolily ani jeden deň do konca apríla. Úroda bola dobrá. Aj dobytok mal dobrú potravu. Úroda zemiakov priemerne dobrá a boly veľké. Ovocia bolo veľmi málo.

Nahliadnutie do minulosti

Pred časom mi kamarát požičal zaujímavé čítanie – v nejakom starom dome v Prešove našiel zviazané noviny – týždenník Nový život, ročník 1955. Je to rok môjho narodenia, a tak ma to hneď zaujalo.

Bolo 10 rokov po vojne, obdobie budovania socializmu, výstavby významných fabrik, kolektivizácie, rok 1. celoštátnej spartakiády, atď. Noviny mapovali život celého Prešovského kraja. Samozrejme, s informáciami, ktoré máme dnes, v nich vieme veľmi dobre čítať aj medzi riadkami. Niekedy je to čítanie až úsmevné, ale často aj veľmi smutné. Napriek tomu si myslím, že obyčajný dedinský človek si v tom čase rád o sebe v novinách prečítal napr.:

„Na JRD v Drienove v Prešovskom okrese najlepším pracovníkom v živočíšnej výrobe je ošetrovateľ prasnice 46-ročný Ján Š.“

Ďalej nasleduje na pol strany popis jeho práce, ktorý je zároveň návodom pre ostatných družstevníkov, ako najlepšie chovať prasnice

podľa najnovších sovietskych metód, aby sa dostavili úspechy. A aby sme si vedeli predstaviť, čo bol v tej dobe úspech, tak ešte uvedme:

„Súduh Ján Š. za minulý rok odstavil od jednej ošípanej priemerne 16 prasiat vo váhe po 14 kg. Prasatá odstavoval po 8 týždňoch. Stanovený plán odstaviť od jednej ošípanej priemerne 9 prasiat ročne vysoko prekročil. Mal aj také prasnice, od ktorých ročne na dva vrhy odstavil 20 prasiat.“

O Drienove som v týchto starých novinách našla za celý rok 1955 ešte asi dve - tri zmienky, všetky viac-menej pozitívne. Urobila som si z toho dojem, že naša obec zvládala toto neľahké obdobie v porovnaní s inými pomerne dobre, lebo som nenašla jej občanov ani na tabuli cti, ani na tabuli hanby, kde sa mohli menovite ocitnúť napr. za svoj prístup k plneniu povinných dodávok štátu a pod. Komentár novín v obidvoch prípadoch býval prehnany.

Helena Vancová

Spoločenská kronika

V 4. štvrtroku roka 2010 gratulujeme týmto jubilantom:

K 60-tým narodeninám

01. 11.	Irena Kontrošová	Žižkova 48
07. 11.	Emília Miškárová	Mierová 2
21. 11.	Pavol Ivan	Tehelná 16
27. 11.	Mária Danková	Mlynská 14

K 70-tým narodeninám

30. 10.	Marta Stašková	Májová 14
09. 12.	Ján Tomko	Okružná 47
18. 12.	Elena Lendelová	Kvetná 1
26. 12.	Irena Fedorová	Žižkova 29

K 80-tým narodeninám

07. 11.	Michal Sýkora	Mierová 8
20. 11.	Mária Fialková	Košická 6
18. 12.	Elena Demeková	Májová 4

Medzi nami vítame nových občanov:

22. 07.	Emma Horenská	Kvetná 26
31. 07.	Natália Kosyková	Mlynská 36
09. 08.	Dorota Uličná	Mlynská 38
30. 08.	Lukáš Varga	Okružná 32

K sobášu gratulujeme:

26. 06.	Bc. Martin Dombrovský	Revolučná 16
a	Adriana Kožárová	Hemanovce 163
14. 08.	Martin Ferko	Záhradná 72
a	Mgr. Macejková Ľudmila	Ličartovce 236

Navždy sme sa rozlúčili:

17. 07.	Andrej Ivan, 60-ročný	Žižkova 41
07. 08.	Jozef Pavúr, 72-ročný	Kvetná 10

Bavíme sa s občasníkom

Anglická kráľovná Viktória - Môj dedko totiž zjedol pozvala na obed exotickú desiatich vašich misionárov. kráľovnú. Anglická spoločnosť prijala

vznešeného hosta chladne, Rímsky cisár Tiberius padali dokonca poznámky o kontroloval činnosť svojich miestodržiteľov v provincoch. Keď mu raz jeden z nich z veľkej horlivosti poslal väčšiu sumu daní, ako cisár určil, Tiberius mu udelil prísnu výstrahu:

„Vie, Vaše Veličenstvo, - obrátila sa rozčúlená čierna kráľovná na kráľovnú Viktóriu, - že aj v mojich žilách koluje anglická krv? Nastalo ticho.“
„Želám si, aby ste moje ovce strihali, a nie holili!“

Rozhovor s otcom Rendešom

V predchádzajúcom čísle nášho občasnika sme sa rozlúčili a poďakovali sa dlhoročnému správcovi drienovskej rímskokatolíckej farnosti, otcovi Maňkovi a dnes by sme sa chceli, naopak, porozprávať s novým kňazom, ktorému sa, dúfajme, Drienov stane nadhľadným dobrým domovom, s duchovným otcom Jurajom Rendešom.

Tak teda vítajte aj na stránkach našich malých novín. Čo si myslíte po niekoľkých týždňoch strávených v Drienove, dá sa to s nami vydržať?

Najprv by som rád využil túto príležitosť a poďakoval sa Vám od novín za privítanie i všetkým tým, s ktorými som sa už stretol tuná v našej drienovskej farnosti, za postoj prijatia. Áno, dá sa tu vydržať. Dokonca sa mi tu už začína páčiť. A dúfam, že aj so mnou sa bude dať vydržať. **Prezradte nám, aký bol Jurko Rendeš chlapec, žiak, študent? V ktorej etape nastala tá chvíľa dôležitého životného rozhodnutia, vďaka ktorému ste sa teraz ocitli tu na našej fare?**

Moje okolie ma vnímalo ako slušného chlapca a dobrého žiaka či študenta. Nepovažujem to však za veľmi dôležité. Cennejšie je totiž využívanie možností byť sám sebou než „potlesk“ okolia. Na to som však prišiel hodne neskôr. Nuž a keď sa vrátim na začiatok cesty nastúpenia ku kňazstvu... naozaj verím, že v prvom rade ide o Božiu vec. Nemal som túžbu stať sa kňazom kdesi od skorejch rokov. Aj okolo oltára som sa tmoľil málo. Rozhodnutie podať prihlášku do seminára prišlo až v maturitnom ročníku a podával som ju v posledný možný týždeň.

Mali ste ako seminarista vysnívané nejaké miesto pôsobenia?

Musím priznať, že veru nie. Poznal som iba málo farností. A potom patríam k tej časti mužov, ktorí snívajú pomenej. Čo už. Alebo azda je to tak dobre.

A čo priniesol život? Kam viedli vaše kroky po vysviacke? Bolo vám niektoré pôsobisko zvlášť milé?

Neskôr som porovnával jednotlivé miesta, ale som si nezvykol vyberať a vlastne sa ani až tak nedalo. Nevybral som si ani túto našu drienovskú farnosť, ktorá sa stala mojim už piatym farárskym pôsobiskom. Predtým som ešte vystriedal štyri kaplánske miesta a niekoľko rokov som bol aj špirituálom v kňazskom seminári v Košiciach. Možno som sa nikde nezunoval, keďže som nikde nebol dlhšie ako šesť rokov. A ktoré miesto mi bolo zvlášť milé? Miro Žbirka spieva, že „jedna láska je vždy prvá“. Tou prvou kaplánskou láskou bol Zborov pri Bardejove a prvou farárskou kokošovská farnosť. Áno, veľmi rád si na

ne spomínam. Keď však uvažujem, vlastne si rád spomínam na všetky miesta môjho pôsobenia.

Mali ste pred príchodom do Drienova nejaké očakávania? Naplnili sa?

O mojom umiestnení do Drienova som sa dozvedel 10. júna. Pomaly sa končil môj tzv. sabatický rok a ja som prežíval akúsi slobodu. Bolo mi takpovediac jedno, kde sa dostanem. Túžil som byť ešte užitočný, a tak tie očakávania sa týkali a týkajú skôr mňa. Čo Pán očakáva pre túto farnosť odo mňa. Pokiaľ ide o môj prístup k farnosti, som zatiaľ predovšetkým v štádiu zoznamovania sa, tiež spoznávania, na čo môžem nadviazať na duchovného otca Jožka Maňka, môjho predchodcu. Pri zoznamovaní sa farnosťou je mi veľmi nápomocný pán kaplán Jurko (tak ho oslovujem).

Čo si myslíte, že je na začiatku 21. storočia najdôležitejšia úloha kňaza v slovenskej farnosti?

Svojou prítomnosťou, službou, láskou byť verným a zrozumiteľným reprezentantom Ježiša Krista. Cez pravdivé vzťahy (nie povrchné, nie prospechárske) objavovať, skusovať vo farskom spoločenstve, že Boh v Ježišovi Kristovi je naozaj Bohom s nami. Keďže však žijeme vo svete globalizácie, myslím, že to platí viacmenej všade vo svete.

A čo by ste povedali, že je najdôležitejšou povinnosťou tých, čo sa cítia tu a teraz byť veriacimi katolíckymi?

Povinnosťou? Úlohou? Či azda šancou? Nachádzať si čas, zabývať sa oň. Čas pre seba, pre svoje okolie, pre Boha. Čas na vychutnávanie hodnôt, byť spolu. Vedieť načúvať, dívať sa očami druhých. Teda byť poslami dialógu, nesebeckej ľudskej komunikácie.

Myslíte si, že sme v týchto disciplínach v porovnaní s inými silní?

Nuž, myslím si, že dnešný životný štýl nie je priaznivo naklonený voči budovaniu trvalejších vzťahov. Mnohých veľa energie stojí snaha o materiálne zabezpečenie, o udržanie či zvýšenie životného štandardu. Zatiaľ si netrúfam zodpovednejšie hodnotiť život vo farnosti. Veď ako by som mohol, keď som tu len taký krátky čas! Nádej mi však nechýba.

Akých veriacich vo svojej farnosti by ste si želali?

Čím viac takých, čo sa usilujú byť otvorení (nezakrývajú), úprimní (žijú v slobode), nároční a tvoriví, aby boli darom pre svojich blízkych. Ďakujeme vám veľmi pekne za rozhovor. Želáme vám, aby sa vám darilo plniť svoje predstavy a predsavzatia, aby sa Drienovčania prejavili ako chápujúci a spolupracujúci farníci a aby nasledujúce roky boli pre nás všetkých pokojné a plodné.

Tretí a zároveň posledný ročník jazdeckých pretekov o pohár starostu obce Drienov?

Zvyčajne to už tak býva, že ak niekde niečo nemá tradíciu a zrazu to tam padne ako blesk z jasného neba, tak logicky si nájde tak priaznivcov ako aj vyslovených odporcov.

Touto prvou vetou tohto príspevku hovorím v poradí už o treťom ročníku Drienovských jazdeckých parkúrových pretekoch, ktoré tak ako aj dva roky dozadu stáli a padali na poskytnutí priestoru, aby sa vôbec mohli uskutočniť. V drienovských podmienkach, čo sa priestoru týka, pripadá do úvahy zatiaľ len lokalita nášho Kynologického klubu, o ktorú sme opäť museli bojovať všakovakým možným aj nemožným presvedčaním poniektorých členov výboru, (počasie si človek nevyberá) až napokon v hodine dvanástej sme dospeli predsa len k dohode, vďaka ktorej sa nám podarilo uskutočniť dovolím si tvrdiť jedno krásne škoda, že len konské športové popoludnie. Škoda preto, lebo nedeľňajšie popoludnie mohlo a malo byť doplnené aj o samotnú avizovanú ukážku výcviku služobných psov v podaní už zmieňovaného klubu, ktorí na poslednú chvíľu z toho vycúvali. Prečo to dopadlo z ich strany tak ako to dopadlo, mám pocit, že nevedia ani oni sami. Alebo áno!?

Vráťme sa však k príjemnejším veciam. Čo ma ako organizátora teší je fakt, že tento ročník bol zo všetkých najlepších. Podarilo sa nám osloviť nových ľudí, ktorí boli ochotní podporiť toto naše podujatie, aj keď sami nevedeli do čoho vlastne idú. O to príjemnejšie bolo sledovať ich pohľady pri príchode do areálu, ktoré jednoznačne hovorili, že sú radi, že sú kde sú. Po prvýkrát vôbec sme mali urobenú reklamu aj v médiách a to v rádiu Prešov, aj v denníku Prešovský korzár. Teší ma aj to, ako vysoko na podmienky východného Slovenska vyzdvihli naše preteky jazdci, ktorých bolo zhruba 70, ako aj samotní rozhodcovia. Tentoraz nebola núdza ani o pády, čo dokazovalo vyššiu technickú

náročnosť parkúru a to si vyžadovalo nielen skúsenosť jazdcov ale aj vyskakanosť koní. Na programe boli štyri súťaže.

Skok ZM – Cena JFOPK – výška prekážok 80-90 cm

Víťazom sa stala: Lucia Bodnárová na koni Ramajas JK SHERADON Košice.

Cena Baru Korida Drienov – výška prekážok do 100 cm

Víťazom sa stala: Grétko Matiová na koni Donatella JK Pema Košice.

Cena firmy Granit Prešov – výška prekážok 110 cm

Túto súťaž vyhrala Katarína Doležalová na koni Cora 5 JK Jaším Drienovská Nová Ves.

Cena starostu obce Drienov – výška 120 cm

Hlavný súťaž vyhral a pohár starostu obce si odniesol konečne muž a to Marek Filinský na koni Zolka JK Slovenský Raj Hrabušice.

Jazdci aj rozhodcovia veľmi pozitívne hodnotili organizáciu aj pripravenosť pretekov, čo ma osobne veľmi potešilo.

Na záver by som chcela poďakovať všetkým, čo svojou troškou prispeli k organizácii nedeľného podujatia. Najviac vďaka starostovi obce Ing. Petrovi, celej našej rodine a zvlášť Stanislavovi Tomkovi, ktorý nešetril časom ani energiou a výraznou mierou pomohol pri príprave týchto pretekov. Ešte raz ďakujem organizátorom za krásne podujatie, obdivujem ich entuziazmus a chuť aj napriek nepriaznivým okolnostiam, keďže ešte 24 hodín pred pretekmi vlastne ešte stále nevedeli, či sa uskutočnia.

A na úplný záver si dovoľm zaporokovať, že ďalší 4. ročník jazdeckých pretekov sa neuskutoční, ale rada by som sa mylila.

Organizátori

85 rokov DHZ Drienov alebo ako nám počasie komplikovalo život

Náš dobrovoľný hasičský zbor si tohto roku pripomína 85. výročie svojho založenia. Žiaľ oslavy tejto významnej udalosti neprebíhali tak ako sme očakávali nakoľko nám ich prekazili katastrofálne záplavy, ktoré sa nevyhli ani našej obci. Keďže sme mali na tieto oslavy presne stanovený dátum podľa harmonogramu zostaveného Okresným výborom dobrovoľnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky už minulý rok nebolo ich možné posunúť na iný dátum tohto leta. Tieto oslavy ale plánujeme uskutočniť na budúci rok v lete keď sa v našej obci uskutoční okresné kolo previerok pripravenosti hasičských jednotiek, kde sa stretne hasičská špička prešovského okresu – víťazi jednotlivých obvodových kôl.

Vyčíňajúce počasie nám tento rok pripravilo nemalo prekvapení. Z tohto dôvodu naša jednotka dosiahla rekordný počet zásahov pozostávajúcich prevažne z odstraňovania následkov ničivých povodní. Pomáhali sme postihnutým domácnostiam pri odčerpávaní vody z bytových priestorov a studní, stavaní a spevňovaní protipovodňových hrádí a nakoniec čistení pozemných komunikácií. Taktiež sme zasahovali pri likvidácii dvoch požiarov v objekte parkoviska pri miestnom cintoríne a pri prietři mračien ktorá koncom júla postihla nižný koniec dediny. Pomáhali sme aj s prípravami významnej udalosti v našej obci a to primícií nášho rodáka Martina Murajdu. Naša jednotka tiež zabezpečovala protipožiarneho dozoru aj na medzinárodnom zraze motokárov v Košiciach a taktiež na súkromnej akcii s použitím

pyrotechnických výrobkov v obci Janovík.

Čo sa týka súťažnej činnosti nášho družstva sme sa pre nepriazeň počasie zúčastnili len na dvoch pohárových súťažiach a to v obci Bretejovce a v obci Žehňa.

Dobrovoľný hasičský zbor aj tento rok pripravil pre občanov kultúrne podujatia. Začali sme akciou Stavanie Mája pri obecnom dome. Druhou a zároveň najväčšou kultúrnou akciou bola už tradične Vatra pri príležitosti SNP. Pre návštevníkov sme pripravili pestrý program pozostávajúci aj z bábkového divadla, historického šermu, ohňovej šou, deti sa mohli vyšantiť na nafukovacej žirafe prípadne nechať si pomaľovať tvár. O dobrú náladu sa postarali DJ Belo a DJ Rasto spoločne s hudobnou skupinou Šarišskí parobci a drienovská hip-hopová skupina. Na tejto akcii nebol nikto hladný ani smädny lebo k dispozícii bol bufet a hasičmi pripravený guláš a grilované špeciality. Samotné zapálenie vaty poctili svojou návštevou hlavný funkcionári Okresného výboru dobrovoľnej požiarnej ochrany Prešov a to riaditeľka OV DPO p. Humeňanská, tajomník p. Mikolaj a predseda p. Capay. Po zapálení vaty nasledoval ohňostroj a po ňom voľná zábava do skorého rána. Za pomoc pri zorganizovaní tejto akcie ďakujeme OcÚ Drienov a našim milým sponzorom a občanom, ktorí sa aj napriek výkyvom počasía prišli na túto akciu zabaviť.

Fotky a ďalšie informácie nájdete na www.hasici.drienov.sk

Michael Jurek, Hasičský zbor obce Drienov

Futbal – žeby tento rok opačne?

V posledných rokoch naše mužstvo začalo v súťaži napredovať až do 5. - 6. kola. Potom vždy prišiel zlom a nečakané prehry s mužstvami s ktorými iní nemali problém. Š. Bohdanovce a Lemešany sa na nás dokázali vytiahnuť. Tento ročník sme začali opačne. Najprv prehra s Ličartovcami 1:2 po ktorej sa s nami rozlúčil Ľubomír Tomko. Potom prehra v Ľuboticiach 1:2 a naše mužstvo sa ocitlo na 11. mieste. Chápali sme Ľubomíra Tomka, že jeho práca nebola zúročená a prístup od hráčov pred sezónou nebol korektný. Práca pánov Tomka a Kolesára vyšla nazmar. Keby sa nebol mužstva nikto ujal, hrozil rozpad a odhlásenie zo súťaže. František Jurko to riskol a zatiaľ mu to vychádza. Samé víťazstvá doma na nulu. S Kométou 2:0, Chmeľovom 3:0, Tulčíkom 3:0. Vonku v Š. Bohdanovciach vyhrali 4:0, v Kokošovciach 4:3 a „strašiaka“ v Lemešanoch by sme chceli prekonať už teraz v nedeľu. Novému trénerovi netreba hádzať polená pod nohy ako to robia naši „veľkí a múdri učiteľia“ z hľadiska. Mali možnosť prísť a pomôcť, keď sa cítili, že to vedia lepšie. Sme na 3. mieste a do konca

súťaže je ešte 18 kôl. Nenadávať, pomôžte, povzbudte a pričiňte sa, aby to už išlo k lepšiemu. Pán Kolesár aj tvoja pomoc je potrebná, lebo jeden človek je málo a nestratil si dôveru u všetkých. Mužstvo opustil iba jeden hráč, ale prišli štyria z dorastu. Dvaja sa už dobre uviedli a to Murajda a Šarišský. Matejove chvíle určite ešte prídu, len to chce čas. Mladí raz musia nahradiť starších a aj ich prekonať, lebo práca trénera dorastu p. Šariškého nebola márna. Dorast pod jeho vedením opäť dokazuje, že patrí k najlepším. V šiestich zápasoch, z toho 4 vonku, získali 12 bodov a sú na 2. mieste a to po odchode 6 chlapcov je veľké plus. Veríme, že to budú posily pre dospelých aj naďalej. Aj naši žiaci tiež po odchode 5 chlapcov k dorastu sa zatiaľ držia statočne. Vyhrali s Chmeľovom 4:1 a ostatné zápasy hrali vonku. Vyhrali v Nemcovciach 16:0 a prehrali v Červenici 4:6 a s RFK Prešov 3:0. Keby tak niekto chcel pomôcť trénerovi Petrovi Tomkovi lebo je sám. Chlapci akoby nemali rodičov, len čakajú, že to niekto za nich urobí. Peter nevzdávaj sa, vydrž!

Milan Bardák

Z činnosti klubu dôchodcov v tomto roku

V našej obci vyvíjajú činnosť mnohé organizácie. V športe sú to futbalisti, strelci, šachisti, kulturisti. Zo záujmových činností sú to kynológovia (psičkári) holubári, únia žien, Č.K., dobrovoľní hasiči a klub dôchodcov. V klube je organizovaných 81 členov. V tomto roku začal činnosť už 1. januára, keď spolu aj s ďalšími organizáciami sme sa zúčastnili na uvítaní nového roka. Po peknom ohňostroji sme si v našom klube pripili a poželali do roku 2010 všetko najlepšie pre všetkých zúčastnených na tomto krásnom akte. V marci z príležitosti sviatku MDŽ sme popriali našim ženám na slávnostnom posedení aj so starostom obce. Ďalšou akciou bolo stavenie mája, ktorá bola pod patronátom hasičov, únie žien ale aj dôchodcov a hostí z Prešova zo zväzu protifašistických bojovníkov. Stretnutie sa ukončilo posedením a spoločným spevom pod postaveným májom. V máji sme pri príležitosti Dňa matiek poblahoželali ženám - matkám. Prekrásny bol výlet do Kežmarku na výstavu a prehliadku Európskych ľudových umeleckých remesiel. Predvádzali sa ľudoví umelci asi z 20 krajín. Bolo čo obdivovať ale aj kúpiť z ich nádherných výtvorov. Bolo to doprevádzané hudbou najmä ľudovou a divadelnými predstaveniami. Škoda, že sme tam boli len niekoľko hodín, lebo to celé trvalo 3 dni. Na druhý rok to

určite zopakujeme. Niekoľko horúcich dní sme v júli využili na kúpanie v maďarskom Sárospataku na termálnom kúpalisku. V auguste sme boli ešte v Tiszaúvárosi na krytom termálnom kúpalisku. Kúpanie v termálnej vode veľmi blahodárne pôsobí na kĺby najmä starším ľuďom a vôbec každému. Mnohí členovia využívajú náš klub na posedenia či už na oslavu narodenín alebo ostatných osláv. Škoda len, že sa mnohí členovia nezúčastňujú akcií poriadanych našim klubom. Chceli by sme ešte aspoň jeden výlet za krásami nášho Slovenska, ak nám to aj počasie dovolí. September a október ešte možno vynahradiť nevydarené počasie v lete. Radi by sme ešte nejaké akcie usporiadali, ale čakáme aj na podnety od ostatných členov. Do konca roka sú ešte 3 mesiace, takže sa nám možno nejaká akcia podarí. Tohto roku nás postihla aj smutná udalosť, keď naše rady opustil zakladateľ a dlhoročný predseda Jozef Pavúr. Jeho aktivity boli známe v obci či už ako poslanca N.V., zakladateľa a dlhoročného predsedu kynologického klubu. Pracoval aj v lesnom hospodárstve, vo včelárstve, v rôznych komisiách a bol známy rôznymi aktivitami aj mimo obce. Česť jeho pamiatke.

Milan Bardák

Na zamyslenie

V 4 rokoch: Mama vie všetko!
V 8 rokoch: Mama vie veľa!
V 12 rokoch: Mama nevie všetko!
V 14 rokoch: Mama nevie nič!
V 16 rokoch: Mama je nula!
V 18 rokoch: Mama je z inej doby!
V 25 rokoch: Mama to možno vie!
V 35 rokoch: Než sa rozhodnem, opýtam sa mamy!
V 45 rokoch: Pýtam sa sama seba, čo by si o tom mama myslela!
V 75 rokoch: Ako rada by som sa opýtala mamy na toto!

Pozvánka

Ženy obecnej organizácie Únie žien Slovenska vás pozývajú medzi seba. Každý pondelok a stredu o 18. hodine cvičia na hudbu v Obecnom dome.

Oznam

Oznamujeme všetkým ženám a dievčatám, že cvičenie aerobiku pokračuje v utorok t.j. 21. septembra o 19:00 hod. v telocvični Drienov. Poplatok je 0,70 €. Je potrebné si so sebou priniesť karimatku (deku), športovú obuv a vodu. Tešíme sa na vašu účasť.